

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

MUDr. Jarmila Rážová, Ph.D.
pověřená zastupováním
náměstkyně ministra pro ochranu a podporu veřejného zdraví
a hlavní hygienička ČR

Praha 6. dubna 2020

Č. j.: MZDR 15030/2020-1/OVZ

MZDRX019T411

Vážené kolegyně a kolegové,

vzhledem ke stále přetrvávajícím dotazům veřejnosti, které se týkají problematiky náhodných zdrojů hluku z provozu sportovních zařízení (hřišť), ať už v rámci žádostí o závazná stanoviska orgánů ochrany veřejného zdraví v souladu se zákonem č. 183/2001 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, nebo ve spojení se zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, případně v rámci řešení podnětů stěžovatelů, tímto usměrňuji postup orgánů ochrany veřejného zdraví v předmětné věci.

Provoz sportovních zařízení (hřišť) je charakteristický sledem jednotlivých hlukových událostí, které se mění okamžitě, náhodně a nepředvídatelně, jsou závislé kromě jiného na počtu, věku a úmyslech hráčů, jejich fyzické dispozici a herních schopnostech. Tyto zdroje hluku z principiálních důvodů nelze výpočtově predikovat, ani na základě naměřených hodnot regulovat ve vztahu k pevnému administrativnímu limitu, protože u náhodných hluků nelze objektivně s přijatelnou nejistotou stanovit akustickou emisi charakterizující dlouhodobou hlukovou zátěž. Případné naměřené hodnoty platí pouze pro dobu měření a nelze je zobecnit, ani objektivně přezkoumat. Vzhledem k nemožnosti stanovení objektivní hodnoty akustické emise, nemají případné akustické výpočty žádnou objektivní vypovídací schopnost, jako je tomu u stacionárních technických zdrojů hluku nebo hluku z dopravy.

Dále doplňuji, že u uvedených zdrojů (hřišť) převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat, nelze pro jejich regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů, a tyto zdroje lze regulovat prakticky pouze dispozičními nebo organizačně-provozními opatřeními.

V souvislosti se shora uvedeným orgány ochrany veřejného zdraví nemohou po stavebníkovi (investorovi) vyžadovat akustické studie očekávané hladiny hluku v chráněných prostorech, protože akustické studie pro tento druh hluku nemají skutečnou vypovídací hodnotu. Měření hluku náhodných zdrojů, resp. náhodných hluků v rámci zkušebního provozu nelze ze strany orgánu ochrany veřejného zdraví požadovat, protože takové měření, vzhledem k náhodnosti akustického signálu, neposkytuje informaci, která by mohla sloužit k objektivní regulaci takového zdroje hluku. Při řešení podnětů orgány ochrany veřejného zdraví nemohou požadovat měření hluku náhodných zdrojů hluku (hlasy lidí a zvířat, hluk vznikající při používání sportovního náčiní, sousedský hluk apod.).

V závěru uvádím, že zejména stavební úřady by měly věnovat zvýšenou pozornost především při rozhodování o umístění provozu a objektů, u nichž lze již ze zkušenosti předpokládat zvýšené obtěžování náhodnými zdroji hluku (dětská hřiště, sportoviště, předzahrádky restaurací i restaurace jako takové apod.). Je třeba vždy zvážit v rámci institutu „pohody bydlení“ negativa (např. obtěžování, bezpečnostní otázky, veřejný pořádek) a společenské přínosy realizace takových objektů (např. zájem na pohybových aktivitách dětí a mládeže, zázemí pro matky s malými dětmi).

S pozdravem

Rozdělovník:

- všem ředitelům krajských hygienických stanic Hygienické stanice hl. m. Prahy
- řediteli Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě
- řediteli Zdravotního ústavu se sídlem v Ústí nad Labem
- řediteli Státního zdravotního ústavu

Na vědomí:

- Ministerstvo pro místní rozvoj, odbor stavebního řádu